

گفت‌وگو با حجت‌الاسلام سید حامد علم‌الهدی

دیپلماسی دینی آیت‌الله واعظ‌زاده

سید محمد مهدی امامی

حجت‌الاسلام والمسلمین سید حامد علم‌الهدی در دوران دبیرکلی آیت‌الله محمد واعظ‌زاده خراسانی بر مجمع جهانی تقریب مذاهب اسلامی، معاونت امور ایران مجمع جهانی تقریب مذاهب اسلامی را عهده‌دار بود. او به دلیل ارتباط کاری نزدیکی که با ایشان داشت در این گفت‌وگو برایمان از فعالیت‌های تقریبی آیت‌الله واعظ‌زاده و دیپلماسی دینی ایشان روایت کرده است.

همان ابتدا از سال‌های آغازین انتصاب ایشان، کنفرانس سالانه وحدت و بسیاری از فعالیت‌های تقریبی و وحدتی، مأموریت مستقیم ایشان و مجمع بود.

اگر بخواهیم فعالیت‌های تقریبی ایشان را مورد ارزیابی قرار دهیم، چه مقدار از نظر عملیاتی موفق بودند؟

آیت‌الله واعظ‌زاده در دوران دبیرکلی مجمع جهانی تقریب مذاهب اسلامی فعالیت‌های مختلفی داشتند. بنده افتخار این را داشتم که به عنوان معاون ایشان در امور تقریب داخل کشور فعالیت می‌کردم. ایشان در اکثر کنفرانس‌های بین‌المللی مقاله ارائه می‌کردند. خودشان شرکت می‌کردند، گاهی هیأتی را اعزام می‌کردند. هر سال هیأت علمی تشکیل می‌دادند و کنفرانس وحدت را با دعوت از بزرگان مذاهب اسلامی از کشورهای مختلف اسلامی در تهران برگزار می‌کردند که این حرکت تا امروز ادامه پیدا کرده و جزو مأموریت‌های مستقیم مجمع جهانی تقریب مذاهب اسلامی شده است.

بعد از ایشان آیت‌الله تسخیری به عنوان دبیرکل معرفی شدند، اما در عین حال ایشان جزو شورای عالی مجمع جهانی تقریب مذاهب اسلامی بودند و تا آخرین لحظات عمر خود مسأله تقریب و امت واحده دغدغه فکری‌شان بود. ایشان تظاهر به این امر نمی‌کردند، بلکه واقعاً فکر تقریبی داشتند و واقعاً برای تفرقه مسلمانان و مشکلاتی که در بین جوامع اسلامی

جناب علم‌الهدی، شما با استاد آیت‌الله واعظ‌زاده سال‌ها همکاری بودید. او را چگونه شخصیتی شناختید؟

اگر بخواهیم در مورد مرحوم استاد آیت‌الله واعظ‌زاده خراسانی صحبت کنیم، زندگی ایشان را می‌توان به چند برهه تقسیم کرد. استاد واعظ‌زاده شخصیت جامعی بودند که هم به عنوان استاد دانشگاه در دانشگاه فردوسی مشهد و دانشگاه تهران، هم به عنوان پژوهشگر موفق که آثار مختلفی از ایشان منتشر شده و هم

به عنوان استاد حوزه فعالیت علمی داشتند. تحصیلات ایشان در مشهد و قم بود. ایشان از شاگردان میرزا آیت‌الله بروجردی بودند و دقیقاً جزو افراد خاصی بودند که به آیت‌الله بروجردی نزدیک بودند. زمانی که آیت‌الله بروجردی مکاتباتی با شیخ محمود شلتوت شیخ الأزهر داشتند، ایشان جزو افراد ذی‌نفوذی بودند که بسیار متأثر از فکر تقریبی آیت‌الله بروجردی بودند. در حقیقت باید گفت افکار تقریبی ایشان از همان زمان که شاگرد آیت‌الله بروجردی بودند، شکل گرفت.

اما فعالیت‌های رسمی ایشان در مسائل تقریبی به بعد از انقلاب اسلامی و دقیقاً از سال ۱۳۶۹ برمی‌گردد که مقام معظم رهبری، مجمع جهانی تقریب را مجدداً تأسیس کردند، چون مجمع تقریب قبل از جمهوری اسلامی به عنوان دارالتقریب مطرح بود و بعد از پیروزی انقلاب اسلامی از سال ۱۳۶۹ به دستور مقام معظم رهبری مجدداً تأسیس شد و اولین دبیرکلی آن را به مرحوم واعظ‌زاده دادند. از

آنچه مرحوم آیت‌الله بروجردی به ایشان و پیروان تقریب توصیه می‌کردند، این بود که مرجعیت علمی اهل بیت (ع) را برای جامعه معرفی کنید. بحث‌های غیر مفید را کنار بگذارید، تبیین محبت و جایگاه علمی اهل بیت (ع) می‌تواند باعث اجتماع و اجماع جامعه شود؛ این نیاز امروز جامعه است

